

Paweł Warchoł

Trynitarna duchowość w komunii z Maryją

Salvatoris Mater 4/3, 327-328

2002

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W swej drugiej książce¹ poświęconej osobie Matki Boskiej, s. Adamska próbuje ukazać Maryję jako Ikonę Trójcy Świętej, z którą weszła „w niewyobrażalną zażyłość w tajemnicy wcielenia”. Odchodząc w tej pracy od preferowanego w mariologii posoborowej wymiaru antropologicznego, stanowiącego kanwę wcześniejszych rozważań Autorki w książce *Ukaż mi swoją twarz*, podkreśla tutaj przede wszystkim nadprzyrodzony wymiar Maryi, Jej teologalne doświadczenie w relacji z Trzema Osobami Trójcy Świętej. Maryja uczestniczy w sposób wyjątkowy w miłości, w której Ojciec i Syn przelewają swoją Boską naturę na Ducha Świętego, będącego płomieniem nieogarnionej miłości Boskiej Trójcy.

Książka składa się z dwóch części. Pierwsza prezentuje odniesienie Maryi do Trójcy Świętej, druga natomiast ukazuje poczet świętych, błogosławionych i zwyczajnych chrześcijan, którzy powierzyli się Matce Syna Bożego, by pozostać z Nią w komunii życia. Autorka odsłania krótko prawdę o tajemnicy Bożego rodzicielstwa w akcie wcielenia, gdzie każda z Trzech Osób Boskich nazaczyła Maryję swoim podobieństwem.

Tę prawdę próbowała rozwijać - jak zaznacza Autorka - nie tylko mariologia francuska w wieku XVII i teologia prawosławna, ale stała się ona również żywa w nauczaniu Jana Pawła II. Stwierdza się tam, że życie duchowe Maryi było trynitarne i takim powinna być duchowość Jej czcicieli. (Duchowość oznacza życie w Duchu, otwarcie się na Jego uświęcające działanie w mocy paschalnego misterium Chrystusa, którego początek znajduje się w Ojcu).

Część druga, zgodnie z zamysłem Autorki, bardziej rozbudowana niż poprzednia, dotyka - określiłbym – mariologii praktycznej. Jest to wierna realizacja zachęty Jana Pawła II, który zwracając się do mariologów przypomina, by z życia świętych wydobywali i pogłębiali prawdę o Maryi, będącą owocem ich mistycznych doświadczeń. I tak Autorka, posługując się doświadczeniem świętych, mówi o ich relacjach z Maryją w perspektywie trynitarnej, zajmując się w sposób szczególny, zgodnie ze swoim charyzmatem, maryjnymi doświadczeniami w rodzinie karmelitańskiej.

Paweł Warchoł OFMConv

Trynitarzna duchowość w komunii z Maryją

SALVATORIS MATER
4(2002) nr 3, 327-328

¹ I.J. ADAMSKA *Ikona Trójcy Świętej. Rzecz o trynitarnej duchowości w komunii z Maryją*, Wyd. Pallotinum, Poznań 2002, ss. 302.

Wśród omawianych wielkich postaci Karmelu znajduje się św. Teresa od Jezusa, św. Jan od Krzyża, s. Maria od św. Teresy, o. Michał od św. Augustyna, bł. Maria od Wcielenia, św. Teresa od Dzieciątka Jezus i Najświętszego Oblicza, bł. Elżbieta od Trójcy Przenajświętszej, św. Teresa Benedykta od Krzyża, Kunegunda Siwiec.

Autorka nie zapomina również o św. Ludwiku Marii Grignionie de Montfort, św. Maksymilianie Marii Kolbe, o. Gabrieli Jacquier, o. Bernardzie od Matki Pięknej Miłości i Słudze Bożej s. Dulcissimie oraz o kard. Stefanie Wyszyńskim.

Jakie płyną wnioski z tej spuścizny świętych? Zdaniem Autorki cała ich uwaga skupiała się na najwyższym akcie Trójcy - objawiającej się jako Miłość w momencie wcielenia. Wówczas bowiem Ojciec spełnił odwieczny akt ojcostwa wobec swego Syna, przez-i-w-odwiecznej Osobie Miłości, oddając się osobie Maryi. Jego byt – złączył się z bytem ludzkim w niewyobrażalnej jedności i w niewyobrażalnym przymierzu. To zaś stało się podstawą, na której możemy doświadczyć z Nią komunii - dzięki mocy Ducha Świętego, który uzdalnia nas do wnikięcia poza zasłonę wiary. Otwierając się na światło przychodzące z pozarozumowego źródła, na miłość i zaufanie, przenikając poza słowa, myśli i uczucia, dotykamy nie tylko tajemnicy Boga, ale także tajemnicy istoty Maryi i zostajemy powołani do obcowania z całą Trójcą Świętą, do której Maryja chce prowadzić każdego.

Chociaż maryjne drogi są bezpieczne, a Ona sama zwie się „Królową przyspieszeń”, to jednak - jak pisze Siostra - swoim miłośnikom nie oszczędza Ona drogi krzyża, która jest „drogą do prawdy i życia”. Maryja kształtuje w każdej epoce świętość tych, którzy mają w niej ukazać „drogi Pańskie”, a Jej wpływ zaznacza się szczególnie w okresach trudnych dla Kościoła.

Życzenia papieskie, abyśmy - trwając na modlitwie z Maryją w trzecim tysiącleciu - byli zdolni odnowić stary świat, są zwłaszcza dziś szczególnie aktualne. Oby słowa Jeana Gitton'a, że „na początku XXI wieku chrześcijanie zrozumieją Maryję w świetle Trójcy Świętej, a wiek XXI będzie wiekiem Maryi”, stały się wcieleniem tej prawdy w życie, a książka pomocą w jej zrozumieniu.